

**ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΓΩΓΗΣ ΕΞ ΑΝΑΓΩΓΗΣ
ΚΑΙ
ΤΗΣ ΕΠ' ΑΥΤΗΣ ΔΙΚΗΣ**

1. Σε περίπτωση κατά την οποία δεν είναι πλέον εκκρεμής η κύρια (περί αποζημιώσεως) δίκη, δεν νοείται η (προηγούμενη ή ενωμένη με την αγωγή εξ αναγωγής) άσκηση προσεπίκλησης των συνυποχρέων, ως δικονομικών εγγυητών¹.

2. Προϋπόθεση για τη σύννομη άσκηση της αγωγής εξ αναγωγής είναι η καταβολή στον τρίτο από τον ενάγοντα του ποσού που επιδικάσθηκε εις βάρος του², καθώς και η παραδοχή από τον ενάγοντα ότι είναι και αυτός συνυπόχρεως προς αποζημίωση του παθόντος τρίτου³.

3. Η άσκηση της αγωγής εξ αναγωγής επιτρέπεται μολοντί δεν ενήχθη από τον παθόντα και ο ήδη εναγόμενος διά της αναγωγής⁴.

4. Ο ενάγων έχει το δικονομικό βάρος να ισχυρισθεί (και περιπτώσεως συντρεχούσης να αποδείξει) αφενός ότι ο εναγόμενος είναι συνυπαίτιος της ζημίας του παθόντος τρίτου κι αφετέρου ποιό είναι το ποσοστό της (συν)ευθύνης του τελευταίου στην εν λόγω ζημία. Διαφορετικά, η αγωγή του θα είναι αόριστη και εντεύθεν θα απορριφθεί ως (δικονομικώς) απαράδεκτη⁵.

Η δίκη επί της αγωγής εξ αναγωγής διεξάγεται με την ειδική διαδικασία, κατά την οποία εκδικάζεται και η κύρια αγωγή περί αποζημιώσεως. Συνεπώς, εν προκειμένω, η αναγωγή θα εκδικασθεί με την ειδική διαδικασία της ΚΠολΔικ 681 Α⁶.

5. Το δεδικασμένο που παράγεται στην κύρια δίκη αποζημιώσεως του παθόντος δεν εκτείνεται και στη δίκη επί της αγωγής εξ αναγωγής, αφενός διότι μεταξύ των δύο αυτών δικών δεν υφίσταται η απαιτούμενη προς τούτο ταυτότητα διαδίκων, καθώς και ιστορικής και νομικής αιτίας κι αφετέρου διότι οι εναγόμενοι της πρώτης δίκης δεν τελούσαν σε αντιδικία μεταξύ τους κατά τη δίκη αυτή⁷.

5.1. Έννομες συνέπειες της παραδοχής αυτής είναι (i) ότι το δικαστήριο που κρίνει την αγωγή εξ αναγωγής δεν είναι νόμω υποχρεωμένο να θέσει ως βάση της συλλογιστικής του τις παραδοχές του δικαστηρίου που απεφάντο (έστω και τελεσιδικώς) επί της κύριας αγωγής και συνεπώς στη δίκη επί της αγωγής εξ αναγωγής κρίνεται εκ νέου αφενός το εάν ο εναγόμενος είναι πράγματι συνυπαίτιος της ζημίας του παθόντος, αφετέρου το ύψος της συνυπαιτιότητάς του αυτής και εκ τρίτου το ύψος της οφειλομένης αποζημιώσεως, το οποίο επομένως είναι νόμω δυνατόν να είναι διαφορετικό

¹ ΚΠολΔικ 88. **Κρητικός**, Αποζημίωση από αυτοκινητικά ατυχήματα, έκδ. 2008, § 12 περιθ. αριθ. 45 σελ. 181. ΕφΑθ 2873/1981 Αρμ. 1982/301, ΕΣυγκΔ 1982/423.

² **Κρητικός**, ανωτ., περιθ. αριθ. 39 σελ. 179 και περιθ. αριθ. 43 σελ. 180.

³ **Κρητικός**, ανωτ., περιθ. αριθ. 45 σελ. 181 και περιθ. αριθ. 46 σελ. 182.

⁴ **Κρητικός**, ανωτ., περιθ. αριθ. 46 σελ 182, περιθ. αριθ. 48 σελ. 182-183 και περιθ. αριθ. 49 σελ. 183.

⁵ **Κρητικός**, ανωτ., περιθ. αριθ. 51 σελ. 183-184.

⁶ **Κρητικός**, ανωτ., περιθ. αριθ. 47 σελ 182.

⁷ ΚΠολΔικ 324 και 325 αριθ. 1. **Κρητικός**, ανωτ., περιθ. αριθ. 48 και 49 σελ 182-183.

εκείνου που επιδικάσθηκε στην δίκη αποζημιώσεως⁸ και εντεύθεν (ii) ότι τα ανωτέρω ζητήματα καθίστανται αντικείμενο αποδείξεως, το αντικειμενικό βάρος του οποίου έχει ο ενάγων, διότι αποτελούν περιεχόμενο της ιστορικής βάσης της αγωγής του⁹.

5.2. Ειδικώς ως προς το πρώτο από τα ανωτέρω ζητήματα, **η γνώμη μου** είναι ότι και στην εξ αναγωγής δίκη, το ύψος της αποζημίωσης του παθόντος θα προσδιορισθεί με βάση ακριβώς τα κριθέντα στο δικαστήριο της αγωγής αποζημιώσεως, διότι το δικαστήριο θα στηριχθεί στην επ' αυτής απόφαση ως ισχυρότατο δικαστικό τεκμήριο¹⁰, κυρίως προκειμένου να μην υπάρξει αντίφαση μεταξύ της τελευταίας και της πρώτης από τις εν λόγω δίκες.

6. Η (πενταετής) παραγραφή της αξιώσεως εκ της αδικοπραξίας¹¹ δεν ισχύει στην αξίωση εκ της αναγωγής, διότι η τελευταία είναι εντελώς ανεξάρτητη από την αξίωση αποζημιώσεως εκ της ΑΚ 914. Η αξίωση αυτή υπόκειται στη συνήθη εικοσαετή παραγραφή της ΑΚ 249, η οποία – κατά την κρατούσα άποψη – αρχίζει να τρέχει από την επομένη ημέρα¹² της καταβολής στον ζημιωθέντα από μέρους του (συν)υποχρέου¹³ (και ενάγοντος στην εξ αναγωγής δίκη).

⁸ **Κρητικός**, ανωτ., περιθ. αριθ. 49 σελ 183 και περιθ. αριθ. 51 σελ. 183-184.

⁹ ΚΠολΔικ 338 § 1. **Κρητικός**, ανωτ., περιθ. αριθ. 51 σελ. 183-184.

¹⁰ ΚΠολΔικ 339.

¹¹ ΑΚ 937.

¹² ΑΚ 251 σε συνδ. με 241.

¹³ **Κρητικός**, ανωτ., περιθ. αριθ. 44 σελ. 181.